

Volt egyszer egy másik kartellkonferencia is

„Tisztelt Hölgyeim, Uraim, kedves kartellező Barátaim!

Üdvözlök mindenkit szokásos éves üsz-szejövetelünkön. Elsőként hadd gratuláljak szemfüles szervezőinknek, akik a Gazdasági Versenyhivatal által szervezett nemzetközi kartellkonferencia napjára időztették e találkozózt. Igaz, hogy így néhány kedves kollegánk nem tud jelen lenni, de legalább nem kell tartanunk a rettegett Kartell csoportos vizsgálók rajtaütésétől (nevetés a hallgatóság részéről). Külön köszöntöm az idén először köztünk megfigyelőként jelen levő mezőgazdasági termelők és kereskedők képviselőit is!

Nyitóbeszédemben elsőként szeretnék beszámolni tagjaink utóbbi évben elért sikereiről. Szót kell ejtenünk az előttünk álló tennivalókról, amelyhez fontos komolyan mérlegelnünk az együttműködőket – egyesek szerint „kartellezőket” – (elszörtan nevetés) fenyegető veszélyeket.

Először tehát az eredmények. Tagjaink beszámolóit szerint átlagosan 43 %-kal sikerült magasabb árakat elérni a piacainkon annál, mint ami együttműködés nélkül megvalósult volna. Tudom, hogy a versenyhatóság számára nehéz pontosan mérni, mekkora többlethaszon jár az egymásra figyelés. Mi magunk persze jól tudjuk, hogy egy-egy gyümölcsöző együttműködés mennyit hoz a konyhára. Még a GVH által kalkulált mérték is jelzi – remélem mindannyiunk számára –, hogy jobb együtt, mint külön-külön (taps és bekiabálás: „Éljen a csapatszellem!”).

Lehet, hogy sokan úgy érzik, hogy a versenyhivatali bírságok nehezen elviselhetők, de nem árt szem előtt tartani, hogy a tagjaink által elért haszon, összevetve a lebukás kicsi valószínűségével, még mindig nem renget meg minket. Szeretném figyelmetekbe ajánlani egyik tagtársunk javaslatát, mely szerint árbevételünk 0,1 százalékából hozzunk létre egy alapítványt, melyből a lebukott sorstársat sújtó szankciót valamelyest ellentételezni tudjuk. (Bekiabálások: „Hívjuk szolidaritási Alapnak” „Legyen a neve Biztosítási Alap!”)

E ponton jegyzem meg, hogy az USA-ból oly jól ismert kártérítési perek elterjedésének csekély esélyét látom, így nem kell attól komolyan tartanunk, hogy néhány megélhetési ügyvéd által felpiszkált ügyfelünk zsaroló pozícióba kerüljön. Hasonlóképp nem látom veszélyesnek a nemrég büntető törvénybe iktatott közbeszerzési kartelltilalmat: eddig egyetlen esetben sem történt ilyen fenyegetés, hiába ez nem valami Amerika! (elszörtan nevetés)

Örömmel tájékoztatlak benneteket, hogy a GVH-t sem kerülte el az általános állami leépítés. Reménykedhetünk abban, hogy kevesebb vizsgálóval és kevesebb versenytanácstaggal kevésbé intenzív támadásoknak leszünk kitéve. Arra pedig, hogy brüsszeli bürokraták kutakodjanak cégeinknél, csak elvéve akad példa. Felhívom nemzetközi hátterű tagjainkat, hogy vessék latba befolyásukat annak megakadályozására, hogy a brüsszeli versenyhatóság létszám bővítő tervei megvalósuljanak! Legtöbbször elég csupán a demokráciahiány és a túlzott központosítás ismerős dallamain játszani.

Sokat kell azonban továbbra is tennünk azért, hogy cégvezetőink és részvényeseink érdekeit megfelelően szolgáljuk. Nem szabad lenézően kezelni az éledező kvantitatív elemzéseket sem és figyelemmel kell követni az „engedékenységnek” csúfolt besúgó-politika alakulását. További aggodalomra ad okot a bírók kezelhetlensége: évek óta nem tudjuk megállítani azt a tendenciát, hogy a versenyhivatalosok túlnyerjék magukat a bírói fórumokon. Nem szabad feladnunk azt sem, hogy annyi év után végre rést találjunk a versenyhivatalon: jó lenne a karibi tengeri klubunkban vendégül látni néhány tűzhöz közeli hivatalnokot (elismerő morajlás, „mi is szeretnénk ott lenni!”).

Kedves barátaim! Javaslom, hogy alakuljon munkacsoport a GVH engedékenységi politikájából fakadó veszélyek elhárítására. Nem szabad engednünk, hogy egységünket árulók bontsák meg néhány millió vagy akár milliárd forint reményében. Figyelemelterelésként hasznos, ha a

döcögve működő kartelljeinket a tagok egymás között egyeztetve feladják a hatóság előtt. A megbírságolt kollegákat az adott kartell tagjainak kompenzációs kasszájából kell kárpótolni. Ezzel látványosan kommunikálható munkát adunk a GVH-nak, s nem lesz energiájuk az igazi, még virágzó együttműködéseink felgöngyöltésére.

Továbbra is fontosnak tartom közgazdászaink képzését, külföldi ösztöndíjakhoz juttatását, ahol elsajátíthatják azokat az ismereteket, amelyekkel a nyilvánosság előtt is be tudjuk bizonyítani együttműködéseink szükségességét és hasznosságát.

A javában tartó síszezon lehetőségeit kihasználva kérem tagjainkat, hogy megbeszéléseiket lehetőleg a szomszédos országokban tartsák meg. Szerencse, hogy a golfkultúra még nem terjedt el nálunk, így magától értetődő, hogy tavasztól külföldi pályákon találkozhatunk egymással (derűtség a hallgatóságból).

Mindenkit kérek, hogy továbbra is hasson oda! Meg kell akadályozni, hogy együttműködéseinknek bármilyen további büntetőjogi következménye legyen. Már így is túl messze mentek ezen a téren a mániákus versenyvédők. (Bekiabálás: „Őket kellene börtönbe küldeni, nem minket!”)

Köszönöm figyelmeteket, átadnám a szót a szekcióelnökeinknek és meghívott külföldi vendégeinknek. Éljen a biztos megélhetés, harcoljunk továbbra is együtt a romboló verseny ellen! (Taps)”

Mint azt a birtokunkba került, most közreadott, talán valahol tényleg elhangzott felvétel is mutatja, a GVH éberem figyel...

